

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X KADENCJA**

Warszawa, dnia 22 maja 2023 r.

Druk nr 978

**Lista kandydatów na członków
Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji
Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu**

Dr Adam Benon Duszyk

Urodził się 6 listopada 1972 roku w Radzynie Podlaskim. Syn Alicji z domu Paszkowskiej i Edwarda. Jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki we Włodawie. W 1996 roku ukończył studia wyższe w Instytucie Historii UMCS. Jest także absolwentem Podyplomowego Studium Konstytucjonalizmu (Wydział Prawa i Administracji UMCS), Podyplomowego Studium Filozofii i Etyki (Uniwersytet Warszawski), Studiów Podyplomowych - Zarządzanie Kulturą (Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytet Jagielloński). W 2005 roku doktoryzował się na Wydziale Humanistycznym UMCS w Lublinie.

Od 1996 roku mieszka w Radomiu. W latach 1996-2006 pracował na stanowisku nauczyciela historii, wiedzy o społeczeństwie oraz konstytucjonalizmu (program autorski) w IX Liceum Ogólnokształcącym im. Juliusza Słowackiego; w latach 2006-2021 pracował w „kuźni olimpijczyków” – VI Liceum Ogólnokształcącym z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. Był wykładowcą akademickim w Wyższej Szkole Dziennikarstwa im. Melchiora Wańkowicza oraz Wyższej Szkole Handlu i Finansów Międzynarodowych im. Fryderyka Skarbka. Pracował także jako edukator w Polskim Przedsiębiorstwie Wydawnictw Kartograficznych. Od roku 2019 jest pracownikiem Muzeum im. Jacka Malczewskiego w Radomiu odpowiedzialnym za realizację budowy Muzeum Historii Radomia w zabytkowych kamienicach „Gąski” i „Esterki”. Od roku 2020 pełni funkcję zastępcy dyrektora Muzeum im. Jacka

Malczewskiego w Radomiu. Jest także wykładowcą akademickim na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu.

Oprócz zaangażowania w pracę dydaktyczną i wychowawczą, jest także aktywny na polu działalności naukowo-badawczej (w swoim dorobku posiada ponad 50 publikacji naukowych w tym kilka książek. Jest współautorem pierwszego w Polsce multimedialnego podręcznika o historii Radomia). Zrealizował grant naukowy (2016-2021). „Kooperatyzm – między ideą a praktyką” na Uniwersytecie Warszawskim. Z każdą klasą, której był wychowawcą zrealizował projekt naukowy zakończony publikacją. (Np. „Radomskie marzenia”, „Plan B. Szkice z historii alternatywnej”, „Radomianie w Katyniu”).

Jest także aktywny na niwie działalności społecznej. W latach 2007-2010 pełnił funkcję prezesa Radomskiego Towarzystwa Naukowego, a w latach 2011-2022 pełnił funkcję prezesa Stowarzyszenia VADE MECUM (wspierającego rozwój zdolnej młodzieży z Radomia i regionu).

Najważniejsze publikacje

Książki

- A. Duszyk, *Ku bezkresom utopii. Problematyka absolutnej wolności jednostki w działalności i poglądach Michała Bakunina*, Radomskie Towarzystwo Naukowe, Radom 2004.
- A. Duszyk, *Ostatni niepokorny. Jan Wolski 1888-1975 (anarchista-wolnomularz-spółdzielca)*, Kraków-Radom 2008 – w 2009 roku książka zdobyła pierwszą nagrodę w konkursie Krajowej Rady Spółdzielczej na najlepszą pracę badawczą z zakresu spółdzielczości.
- A. Duszyk, *Radom zarys dziejów, czyli 6 historycznych dowodów na wielkość i niepowtarzalność królewskiego miasta*, Radom 2009.
- A. Duszyk, *Ofiara czy filar? Radomska „spółdzielczość” w latach 1945-1956*, Muzeum Historii Polskiego Ruchu Ludowego, Warszawa 2020.
- A. Duszyk, *Początek końca kooperatystycznej utopii*, Oficyna Naukowa, Warszawa 2020.
- A. Duszyk, *Radomski Program Edukacji Historycznej*, Tom I, Radom 2022.
- A. Duszyk, *Radomski Program Edukacji Historycznej*, Tom II, Radom 2022.

Książki (współautorstwo)

- A. Duszyk, S. Piątkowski, *Radom. Poznać i zrozumieć historię swojego miasta*, Radom 2008.
- J. Wolski, *Wyzwolenie. Wybór pism spółdzielczych z lat 1923-1956*, wybór i opracowanie A. Duszyk, R. Okraska, Łódź 2008.
- A. Duszyk, E. Kołodziej, *Historia radomskiej kooperacji 1869-1939, cz. I*, [w:] „Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego”, t. 53, 2009, z. 3.
- A. Duszyk, M. Kołtunowicz, P. Szymalak-Bugajska, *Radomian portret własny*, Radom 2021.

Redakcje naukowe

- *Szkice z dziejów polskiego ruchu spółdzielczego*, red. A. Duszyk i D. Kupisz, Radom 2004, ss. 235.
- *Architektura i urbanistyka miasta kazimierzowskiego w Radomiu*, „Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego”, red. A. Duszyk, Radom 2004, ss. 156.
- *Włodawa i wieś nadbużańska w epoce nowożytnej*, red. M. Bem, A. Duszyk, Radom-Włodawa 2007, ss. 229.

- *Lasy Królestwa Polskiego w XIX wieku (struktura – administracja – gospodarka)*, red. A. Duszyk, K. Latawiec, Radom 2007, ss. 244.
- *Radom i region w Centralnym Okręgu Przemysłowym*, red. A. Duszyk, „Biuletyn Kwartalny Radomskiego Towarzystwa Naukowego”, 2007, ss. 167.
- *Między ideą a polityką. Ruch spółdzielczy centralnych ziem polskich w XX wieku*, red. A. Duszyk, Radom 2007, ss. 178.
- *Życiorysy w trzy kultury wpisane. Włodawskie biografie*, red. A. Duszyk, M. Bem, Włodawa 2008, ss. 315.
- *Z dziejów pewnego eksperymentu. Parlamentaryzm rosyjski na progu XX stulecia w kontekście kształtowania się świadomości politycznej narodów imperialnej Rosji*, red. A. Duszyk, K. Latawiec, M. Mądzik, Radom 2008, ss. 314.
- *Plan „B”. Szkice z historii alternatywnej*, red. A. Duszyk, Radom 2008, ss. 90.
- A. Duszyk, Z. Wieczorek, *Cóż kiedy wspomnisz... szkice z dziejów Gimnazjum i Liceum im. Jana Kochanowskiego w Radomiu 1912-2012*, Wydawnictwo Naukowe Instytutu Technologii Eksploatacji – Państwowy Instytut Badawczy, Radom 2012.
- *Na straży ładu i bezpieczeństwa. Formacje milicyjno-policyjne ziem polskich od czasów najdawniejszych do współczesności*, red. A. Duszyk, K. Latawiec, Radom 2009, ss. 250.
- *Radomskie marzenia*, red. A. Duszyk, R. Metzger, Radom 2010, ss. 59
- *Włodawa. Szkice z dziejów miasta w XX stuleciu*, red. M. Bem, A. Duszyk, K. Latawiec, Włodawa 2012, ss. 350.
- *Muzeum ReGeneracje*, red. A. Duszyk, Radom 2022.

Ważniejsze artykuły

1. A. Duszyk, *The Theory of Jan Wolski: Introduction to a Forgotten Project for Polish Labour Cooperativism*, [w:] „Praktyka Teoretyczna” 10. 2018.
2. A. Duszyk, *Rozporządzenie naczelnika powiatu olkuskiego z 1849 roku do wójtów gmin i burmistrzów miast w sprawie wykonywania przepisów policyjno-ogniowych*, [w:] *Z dziejów administracji w Małopolsce w XVI – XX wieku*, red. Dariusz Kupisz, Radom 2003.
3. A. Duszyk, *Anarchistyczne czytanie Stanisława Brzozowskiego*, [w:] *Radomskie Monografie Filologiczne*, nr 1, 2013, red. Dariusz Trześniowski.
4. A. Duszyk, *Radomskie spółdzielnie wojskowe w okresie międzywojennym i pierwszych latach po zakończeniu II wojny światowej*, „Radomskie Studia Humanistyczne” T. III, R. 2016.
5. A. Duszyk, *Nieuczesane rozważania o metodzie*, [w:] *Edukacja i konstytucjonalizm*, Lublin 2000.
6. A. Duszyk, *Dwie epoki, dwie instytucje – ta sama idea. Działalność Jana Wolskiego na rzecz rozwoju kooperacji pracy w Polsce okresu międzywojennego i PRL*, [w:] *Między ideą a polityką. Ruch spółdzielczy centralnych ziem polskich w XX wieku*, red. A. Duszyk, Radom 2007.
7. A. Duszyk, *Polska Organizacja Wojskowa w Radomiu 1914 – 1918*, [w:] *Radomian drogi do niepodległej*, red. Dariusz Kupisz, Radom 2018.
8. A. Duszyk, *Stosunki między dworem i wsią w dobrach rządowych guberni radomskiej w I połowie XIX wieku (na przykładzie dóbr Rawica)*, „Biuletyn Kwartalny RTN”, T. 37, 2002, Z. 1-4.
9. A. Duszyk, *Czy w kontekście wolszczyzny możemy mówić o polskiej odmianie anarchizmu?* [w:] *Studia z dziejów polskiego anarchizmu*, Szczecin 2009.

UZASADNIENIE

Dr Adam Duszyk jest wybitnym historykiem, popularyzatorem historii Radomia i regionu. Jego wieloletnie (27 lat) doświadczenie naukowe i pedagogiczne oraz zaangażowanie społeczne gwarantuje rzetelne wykonywanie obowiązków członka Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W ramach rozszerzania historycznej oferty edukacyjnej szkół, w których pracował zorganizował Szkolną Grupę Rekonstrukcji Historycznej w barwach 145. Pułku Piechoty Strzelców Kresowych „Błękitnej Armii” gen. Józefa Hallera. Trzynastu uczniów w mundurach i wyposażeniu z epoki, pod jego kierunkiem, kultywowało polskie tradycje patriotyczne i wojskowe. To z tego pułku powstał 72. pułk piechoty im. Dionizego Czachowskiego. Z jego inicjatywy powstała także grupa żeńska: Ochotnicza Legia Kobiet (Obrończynie Lwowa Aleksandry Zagórskiej).

Prowadzone przez Pana Duszyka grupy reprezentowały Radom podczas uroczystości patriotycznych w Warszawie (Ogólnopolskie obchody 100-lecia powstania „Błękitnej Armii” oraz Dzień Zdobycia Bastylia w Ambasadzie Republiki Francuskiej). Jego podopieczni zagrali także w pełnometrażowym filmie o generale Józefie Hallerze.

Ze swoimi inicjatywami wychodzi szeroko poza Radom: Kielce 2015, Tczew 2016. Warszawa 2017, Lesznowola 2017, Zbąszyń 2017, Biała Rawska 2017, Grudziądz 2019.

W formie spektakularnego Happeningu przypomniał radomianom, że pierwszy antykomunistyczny protest w Polsce Ludowej miał miejsce już 30 października 1945 roku w grodzie nad Mleczną. Co zostało opisane w redagowanym przez niego czwartym numerze „Nowego Filarety” (pismo wydawane przez VI LO, będące kontynuacją przedwojennego „Filarety”).

Od 17 lat rokrocznie organizuje „Marsz Wolności” z okazji kolejnych rocznic odzyskania przez Polskę niepodległości. 11 listopada cała społeczność szkolna, władze Radomia oraz zaproszeni goście (łącznie około tysiąc osób) biorą udział w inscenizacjach historycznych związanych z odzyskaniem przez Radom niepodległości. Pan Adam Duszyk stara się przy tej okazji wypromować termin „Republiki Radomskiej”. Dzięki jego staraniom radomianie na żywo poznają najważniejsze wątki z historii Polski i Radomia.

Był pomysłodawcą, redagował i doprowadził do wydania książki „Szkice z dziejów radomskiej oświaty”. Była to pierwsza w Radomiu publikacja inaugurująca obchody Jubileuszu 100-lecia Komisji Szkolnej Ziemi Radomskiej.

Bardzo często wygłasza prelekcje historyczne dla różnych środowisk w Radomiu oraz angażuje się w działania radomskich instytucji kultury. Od samego początku uczestniczył we wszystkich edycjach „Uliczki Tradycji” współorganizując sesje naukowe, wygłaszając wykłady i przygotowując grupy rekonstrukcyjne. W podobnym zakresie współpracuje z „Łażnią” i Biblioteką Miejską.

W latach 2007-2010 pełnił funkcję Prezesa Radomskiego Towarzystwa Naukowego. W tym czasie RTN wydał 30 publikacji naukowych i zorganizował 10 konferencji naukowych w tym

międzynarodowe. Z jego publikacji popularno-naukowych 25 dotyczy historii regionu radomskiego i Radomia.

Działania dr. Adama Duszyka stały się zauważalne przez takie periodyki jak „Newsweek Polska”, „Głos Niedzielny”, „Wiadomości Historyczne”, „Nowy Obywatel”, „Mówią Wieki” oraz prasę lokalną.

Ponadto nagrał kilkadziesiąt audycji historycznych, które dotyczyły historii Radomia dla Radia Plus, Radia Mazowsze, Radia Rekord. Dla Radia Radom nagrywa stały cykl audycji: „Radomskie portrety” (kilkadziesiąt audycji). Uczestniczył w wielu filmowych produkcjach historycznych „Resursy Obywatelskiej” (Katyń, Tadeusz Brzęk – Osiński, Cichociemni, Ksiądz Józef Rokoszy, Historia banków radomskich, My chcemy światła...)

Wielokrotnie nagradzany za swoją pracę (Brązowy Krzyż Zasługi, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Nagroda Ministra Edukacji, wielokrotnie otrzymał nagrody Prezydenta Miasta Radomia oraz Mazowieckiego Kuratora Oświaty). W 2018 roku został laureatem prestiżowej Nagrody im. Świętego Kazimierza.

W roku 2023 wdrożył pionierski „Radomski Program Edukacji Historycznej”. Są to dwa tomy podręczników do historii miasta, które są kompatybilne ze stroną internetową „Muzeum Historii Radomia”.

Kandydat zgłoszony przez senatorów: Ryszarda Bobera, Jana Marię Jackowskiego, Michała Kamińskiego, Krzysztofa Kwiatkowskiego, Jana Filipa Libickiego, Janusza Pęcherza, Kazimierza Michała Ujazdowskiego.

Dr Bartosz Machalica

Informacje osobiste

Data urodzenia	31 marca 1985
Miejsce urodzenia	Bielsko-Biała
Stan cywilny	Żonaty

Doświadczenie zawodowe

2019	Kancelaria Sejmu Doradca Wicemarszałka Sejmu.
2016–2019	Alior Bank SA Menadżer ds. Biznesu Agro.
2009–2016	Parlament Europejski Doradca Grupy Politycznej, Doradca Posła do Parlamentu Europejskiego.
2008–2009	Kancelaria Sejmu Doradca Wicemarszałka Sejmu.

Aktywność społeczna

2011	Centrum im. Ignacego Daszyńskiego Fundator (praca społeczna)

Wykształcenie

2017	Podyplomowe Studia Bankowości – Szkoła Główna Handlowa w Warszawie.
2016	Doktor nauk społecznych – Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.
2010	Magister nauk historycznych – Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego.
2009	Magister nauk politycznych – Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego.
2004–2010	Uniwersytet Warszawski, Kolegium Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych.

Publikacje naukowe

- *Post-electoral processes and governments' formations w: A. Skrzypek (red.) Voting during pandemics. Making democracy resilient in turbulent times. Experiences from Central-South-Eastern Europe*, FEPS Paper Series, March 2022.
- *Pęknięte pokolenie rewolucjonistów? Młodzi wobec sytuacji w Polsce w 2021 roku*, Fundacja im. Friedricha Eberta, Warszawa 2022.
- *Od „Republiki Ludowej” do Konstytucji marcowej. Parlamentarzyści lewicy wobec kompromisu konstytucyjnego w 1921 r w: 100. rocznica uchwalenia Konstytucji marcowej*, Senat RP, 2021.
- *Październik 56, Marzec 68 – wpływ wydarzenia na aktywność pokoleniową w systemie politycznym w: Magdalena Mikołajczyk, Agata Tasak, Pokoleniowy potencjał polityki*, Warszawa 2021.
- *Poland at the edge of political and social transition*, “Progressive Yearbook”, 2021.
- *Marksowskie ujęcie klas społecznych a paradygmat nauk o polityce*, „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Politologica”, 2020, nr 24.
- *Aleksandra Kwaśniewskiego koncepcja legitymacji poprzez pojednanie historyczne w: Magdalena Mikołajczyk, Mirosław Karwat (red.), Politologii model krytyczny*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2017.
- *Kryminalne zagadki kapitalizmu. Szwedzkie powieści kryminalne jako narzędzie krytyki społecznej w: Piotr Żuk (red.), Kulturowo-polityczny avatar? Kultura popularna jako obszar konfliktów i wzorów społecznych*, Oficyna Naukowa, Warszawa 2013.
- *Lewica parlamentarna w Polsce po wyborach w 2011 roku w: Michał Syska (red.) Progressive ideas for Central Europe*, Ośrodek Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle’a, Wrocław 2012.
- *Postkomuniści i liberalne elity dawnej opozycji – relacja władzy w: Michał Syska (red.), Lewica w Europie Środkowo-Wschodniej*, Ośrodek Myśli Społecznej im. Ferdynanda Lassalle’a, Warszawa-Wrocław 2011.
- *Klasy społeczne w analizie systemów-światów. Studium polskiej transformacji w: Piotr Żuk (red.) Podziały klasowe i nierówności społeczne – refleksje społeczne po dwóch dekadach realnego kapitalizmu w Polsce*, Oficyna Naukowa, Warszawa 2010.
- *Polityka historyczna PRL-u. Tezy o zmienności i niezmienności w: Piotr Szumlewicz, Jakub Majmurek (red.), PRL bez uprzedzeń*, Instytut Wydawniczy Książka i Prasa, Warszawa 2010.

- *Kluby, koła, korporacje w: Uniwersytet zaangażowany*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2010.
- *Wielka Brytania, Polska – dwa ciała obce w Unii Europejskiej w: Piotr Żuk (red.), Europa w działaniu. O szansach i zagrożeniach projektu Europejskiego*, Oficyna Naukowa, Warszawa 2007.
- *Ruch robotniczy wobec emancypacji kobiet w: Jerzy Kochan, Aleksandra Koś (red.), Feminizm i radykalizm*, Wydawnictwo z naszej strony, Szczecin 2007.
- *Ojciec chrzestny Ignacy Daszyński. O stosunku polskich socjalistów do Kościoła i religii w: Michał Syska (red.), Ile ojczyzn, ile patriotyzmów?*, Instytut Wydawniczy Książka i Prasa, Wrocław 2007.

Praktyki zawodowe

2006	Telewizja TVN24 – Dział Assignment.
2005	Ministerstwo Polityki Społecznej – Departament Pożytku Publicznego.

Języki obce

j. angielski	Zaawansowany (Certyfikat CAE – C1)
j. niemiecki	Średniozaawansowany

UZASADNIENIE

Pan Bartosz Machalica jest doktorem nauk społecznych. Stopień doktora nauk społecznych uzyskał na Wydziale Prawa, Administracji i Zarządzania Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach w 2016 roku. Kandydat jest absolwentem Instytutu Historycznego Uniwersytetu Warszawskiego (2010) i Instytutu Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego (2009), studia magisterskie odbył w ramach Kolegium Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych Uniwersytetu Warszawskiego (2010). Ukończył również Podyplomowe Studia Bankowości w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie (2017).

Swoją pracę doktorską Bartosz Machalica poświęcił relacjom między lewicą postkomunistyczną a dawną opozycją demokratyczną w okresie III RP, w swojej rozprawie przedstawiając ewolucję środowisk opozycyjnych wobec PRL w latach 1956–1989. W publikacjach książkowych opublikował artykuły: „Październik 56, Marzec 68 – wpływ wydarzenia na aktywność pokoleniową w systemie politycznym” (Warszawa 2021), „Polityka historyczna PRL-u. Tezy o zmienności i niezmienności” (Warszawa, 2010), „Aleksandra Kwaśniewskiego koncepcja legitymacji poprzez pojednanie historyczne” (Kraków 2017). Podczas sesji naukowej zorganizowanej przez Senat RP z okazji setnej rocznicy uchwalenia Konstytucji Marcowej wygłosił referat: „Od Republiki Ludowej do Konstytucji marcowej. Parlamentarzyści lewicy wobec kompromisu konstytucyjnego w 1921”.

Dr Machalica jest również autorem lub współautorem raportów dotyczących bieżących problemów Polski i wybranych polityk publicznych oraz autorem artykułów politologicznych publikowanych na łamach „Annales Universitatis Paedagogicae Cracoviensis. Studia Politologica”, „Progressive Yearbook” oraz w książkowych publikacjach zbiorowych, takich jak: „Politologii model krytyczny” (Kraków, 2017), „Kulturowo–polityczny avatar? Kultura popularna jako obszar konfliktów i wzorów społecznych” (Warszawa, 2013), „Progressive Ideas for Central Europe” (Wrocław, 2012), „Podziały klasowe i nierówności społeczne” (Warszawa, 2010), „Europa w działaniu. O szansach i zagrożeniach projektu Europejskiego” (Warszawa, 2007).

Dr Bartosz Machalica jest współzałożycielem think tanku Centrum im. Ignacego Daszyńskiego (CID), który od ponad dziesięciu lat zajmuje się polityką pamięci oraz przygotowaniem propozycji w zakresie sektorowych polityk publicznych. Centrum im. Ignacego Daszyńskiego zorganizowało w 2016 roku społeczne obchody Roku Daszyńskiego, jednego z Ojców Niepodległości Polski. Dr Bartosz Machalica prowadził w Krakowie, w sesji obrad Rady Miasta, uroczystą sesję z okazji 150. rocznicy urodzin Daszyńskiego. Dwa lata później Centrum im. Ignacego Daszyńskiego organizowało również obchody 100-lecia powstania rządu Daszyńskiego w Lublinie. Centrum im. Ignacego Daszyńskiego wspierało również proces budowy pomnika Daszyńskiego w Warszawie, który został odsłonięty 11 listopada 2018 roku.

Kandydat zgłoszony przez senatorów: Halinę Biedę, Marka Borowskiego, Marcina Bosackiego, Zygmunta Frankiewicza, Magdalenę Kochan, Wojciecha Koniecznego, Beatę Malecką-Liberę, Gabrielę Morawską-Stanecką, Aleksandra Pocięja, Joannę Sekułę.

Prof. dr hab. Grzegorz Motyka

Życiorys zawodowy

Studia wyższe odbyłem w latach 1987/1988 – 1991/1992 na Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, uzyskując tytuł magistra historii.

Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii nadała mi Rada Wydziału Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w 1998 r. na podstawie rozprawy doktorskiej: „Walki polsko-ukraińskie na ziemiach dzisiejszej Polski w latach 1943-1948” napisanej pod kierunkiem prof. Tomasza Strzembosza.

Stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce – w roku 2007 nadała mi Rada Naukowa Instytutu Studiów Politycznych Polskiej Akademii Nauk na podstawie rozprawy habilitacyjnej: „Ukraińska partyzantka. Działalność Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów i Ukraińskiej Powstańczej Armii 1942 – 1960”.

Miejsce zatrudnienia

Instytut Studiów Politycznych PAN, Pracownia Dziejów Ziem Wschodnich II RP, Zakład Najnowszej Historii Politycznej, (1994-1998 asystent, 1998-2007 – adiunkt, 2007-2010 – docent, od 2010 r. – profesor ISP PAN).

Wykładałem również na część etatu na Uniwersytecie Jagiellońskim (Wydział Nauk Politycznych, Katedra Ukrainoznawstwa).

W latach 2000-2007 zatrudniony byłem także w Biurze Edukacji Publicznej IPN /Oddział w Lublinie, kierownik Referatu Badań Naukowych Dokumentacji i Zbiorów Bibliotecznych (2000-2005); Biuro Edukacji Publicznej IPN w Warszawie, główny specjalista (od 2005 do 31.07.2007 r.).

W latach 2007-2009 pracowałem jako profesor na Wydziale Nauk Politycznych Akademii Humanistycznej im. A. Gieysztor w Pułtusku.

Opublikowany dorobek naukowy

4 monografie (jedna z nich wspólnie z R. Wnukiem), ponad 60 artykułów naukowych i recenzji opublikowanych w Polsce i zagranicą (tych drugich ponad 10).

Najważniejsze wyróżnienia wynikające z prowadzenia badań naukowych:

1. Nagroda Porozumienia Wydawców Książki Historycznej „Klio” za rok 2006 za książkę „Ukraińska partyzantka. Działalność Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów i Ukraińskiej Powstańczej Armii 1942 – 1960”.
2. Nagroda Przeglądu Wschodniego za książkę „Tak było w Bieszczadach. Walki polsko-ukraińskie w latach 1943-1948”, Warszawa 1999.
3. Nagroda Historyczna „Polityki” za książkę „Tak było w Bieszczadach. Walki polsko-ukraińskie w latach 1943-1948”, Warszawa 1999.

Niezależnie od tego otrzymałem z rąk Arcybiskupa Józefa Życińskiego nagrodę „Memoria Iustorum” za „budowę pomostów w kulturowym dialogu pomiędzy Polską a Ukrainą”, wręczono ją w przeddzień oficjalnego rozpoczęcia III Kongresu Kultury Chrześcijańskiej w Lublinie w 2008 r.

Prowadzone badania nad:

- stosunkami polsko-ukraińskimi 1939-1989,
- zwalczaniem przez sowiecki aparat bezpieczeństwa ruchu oporu na Litwie, Łotwie, Białorusi, Ukrainie i w Estonii w latach 1939-1953,
- polityką organów bezpieczeństwa PRL wobec mniejszości narodowych.

Doświadczenia naukowe zdobyte za granicą (kraj, instytucja, rodzaj pobytu, okres pobytu).

1. Wielka Brytania (Londyn) – stypendium Fundacji Lanckorońskich z Brzezia, Instytut Polski i Muzeum im. gen. W. Sikorskiego, Studium Polski Podziemnej – kwerenda archiwalna i biblioteczna – 4 tygodnie.
2. Wielka Brytania (Londyn) – stypendium Polonia Aid Foundation Trust, Instytut Polski i Muzeum im. gen. W. Sikorskiego, Studium Polski Podziemnej – kwerenda archiwalna i biblioteczna – ok. 4 tygodni.
3. Ukraina (Kijów) – Narodowa Akademia Nauk Ukrainy, Centralne Państwowe Archiwum Wyższych Organów Władzy i Administracji Ukrainy, Centralne Archiwum Społecznych Organizacji Ukrainy, Biblioteka Narodowej Akademii Nauk Ukrainy im. Wernadskiego – kwerendy archiwalne i biblioteczne – w sumie w latach 1996-2009 ok. 4 miesięcy.
4. Rosja (Moskwa) – Rosyjska Akademia Nauk, Państwowe Archiwum Rosyjskiej Federacji, Rosyjskie Państwowe Archiwum Wojenne, Biblioteka Państwowa Rosyjskiej Federacji – kwerendy biblioteczne i archiwalne – w sumie w latach 1994-2010 ok. 5 miesięcy.
5. Wilno – Litewska Akademia Nauk, Archiwum Specjalne Litwy - kwerendy archiwalne, 2 tygodnie.

6. Ryga - Państwowe Archiwum Łotwy – kwerenda archiwalna, 1 tydzień.
7. Tallin – Państwowe Archiwum Estonii – kwerenda archiwalna, 1 tydzień.
8. Białoruś – Narodowe Archiwum Republiki Białoruś, Biblioteka Narodowa – kwerendy biblioteczne i archiwalne, w sumie ok. 4 tygodni.

UZASADNIENIE

Prof. dr hab. Grzegorz Motyka jest osobą, która ze względu na posiadaną wiedzę, doświadczenie zawodowe, zainteresowania naukowe, przymioty charakteru oraz postawę życiową, spełnia wymagania stawiane kandydatom na członka Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Bogaty dorobek naukowy Pana Profesora Grzegorza Motyki, poświęcony m.in. stosunkom polsko-ukraińskim w latach 1939–2016, w tym konfliktowi polsko-ukraińskiemu i związanym z nim czystkom etnicznym, jakie miały miejsce w latach 40-tych ubiegłego wieku, jak również represjom okresu stalinowskiego oraz działalności antysowieckiego podziemia w Europie Środkowo-Wschodniej, skłania do postawienia tezy, że wiedza Kandydata będzie przydatna w pracach IPN. Potwierdzeniem tej oceny są także stanowiska i funkcje, które Kandydat sprawował w ramach swojej pracy zawodowej. Wystarczy wspomnieć, że Pan Profesor Grzegorz Motyka od 1994 r. pracował w Instytucie Studiów Politycznych PAN, zajmując kolejno stanowiska asystenta, adiunkta, docenta oraz profesora. Od maja 2016 r. jest natomiast dyrektorem tego Instytutu. Podkreślenia wymaga również okoliczność, że w latach 2000–2007 Kandydat był zatrudniony w Biurze Edukacji Publicznej IPN, najpierw w oddziale lubelskim, a następnie w centrali, w Warszawie. Z kolei uchwałą Senatu VII kadencji z dnia 3 marca 2011 r. został powołany do składu Rady Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, w której zasiadał do 16 czerwca 2016 r.

Znamienne jest też to, że publikacje i prace naukowe Pana Profesora Grzegorza Motyki spotkały się z szerokim uznaniem tak środowiska naukowego, jak i przedstawicieli publicystyki zajmujących się tematyką historyczną, czego dowodem są zwłaszcza przyznane Mu granty naukowe, nagrody oraz odznaczenia państwowe.

Jednocześnie wypada zaakcentować, że Pan Profesor Grzegorz Motyka wyróżnia się wysokimi walorami moralnymi, a jego postawa i cechy charakteru nie pozostawiają żadnych wątpliwości co do tego, że jako członek Kolegium IPN będzie prawidłowo wypełniał zadania powierzone temu organowi, a w szczególności że z pełnym zaangażowaniem, w sposób rzetelny, racjonalny oraz bez jakichkolwiek uprzedzeń będzie służył opinią i radą Prezesowi Instytutu Pamięci Narodowej w sprawach objętych zakresem działania IPN.

Pan Profesor Grzegorz Motyka posiada wyłącznie obywatelstwo polskie. Nie pełnił służby, nie pracował i nie był współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej –

Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ani też nie sprawował urzędu sędziowskiego przed 1990 r. Ponadto w stosunku do Kandydata nie ujawniono w archiwach państwowych żadnych informacji, które mogłyby świadczyć o wyżej opisanych faktach jako stanowiących przeszkodę do powołania Go na stanowisko członka Kolegium IPN.

Aktualnie prof. dr hab. Grzegorz Motyka nie jest pracownikiem ani prokuratorem Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, a także nie świadczy na rzecz IPN usług na podstawie umowy cywilnoprawnej.

Powyższe pozwala stwierdzić, że Pan Profesor Grzegorz Motyka spełnia wszelkie wymagane prawem przesłanki i posiada kwalifikacje, które Senat jest obowiązany uwzględnić przy powołaniu członka Kolegium Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Kandydat zgłoszony przez senatorów: Halinę Biedę, Marka Borowskiego, Bogdana Borusewicza, Marcina Bosackiego, Krzysztofa Brejzę, Alicję Chybicką, Leszka Czarnobaja, Artura Dunina, Tomasza Grodzkiego, Janusza Gromka, Jolantę Hibner, Władysława Komarnickiego, Ewę Matecką, Janusza Pęcherza, Jadwigę Rotnicką, Sławomira Rybickiego, Joannę Sekułę, Barbarę Zdrojewską, Bogdana Zdrojewskiego, Wojciecha Ziemiaka.

.....
Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
.....